

54

24.5.1921

Din existens ser jag dagligen
bekräftad i tidningarna, men
min förefintlighet i detta
jordiska har du glömt. Drömde
så lioligt om dig en natt: du
var ^{här} och jag pressade dig hårt
mot mig för att få höra om Goethe-
årerna. När kommer du?

Har hållit på med Gleiner, hela
tiden och tycker att han inte
är from tillräckligt, tycker

att han och Goethe äro Jös
stora syndare och att ingen
nutidsmänniska kan komma i
himmelriket.

Skall nu igen besvärja dig med
en sak, vet du, det må vara hur
det vill, men jag måste säga
mig till arbete. Jag kan och
vill icke leva på välgärningar
i evighet och jag är så något
översättningararbete eller något
slikt. Kan du ge mig något ord
eller skall jag vända mig
till Schildtarna? Skall
nog kunna göra det, Ty
när nöden griper en om sträpet,
kan man nog göra arbete

som man ej heller är när vid.
Om det är mitt öde att det
skall bli något utan mig, skall
mitt liv nog länkas så, att
jag igen får tillfälle att
uppfylla mitt eget inre arbete.
Det är det ick som ett
brott mot min inre kallelse om
jag nu vill förtjäna pengar.
Ja, förälska mig, chérie enfant,
du har alltid varit min beskydd-
are och räddare och
det finnes ingen utväg för arbete.
Om jag är så oskrikem att öv-
ersättningar av mig inte gilla
kan jag ju hitta på något konst-
gjordt namn, det går ju så lätt

Läste just Paulus II Korinti.
 om Guds översvinneliga klarhet.
 Lanningen finnes endast i nya
 Testamentet och i apostolens ~~en~~ ännu
 i världen. Jag behöver Heines varje
 ögonblick han är min största räddare
 och min farligaste fiende. För
 vart loiga ord Heines säger (t.o.m.
 förklaringen till Lukasevangel.), men
 ändå misstror jag, det är ett kvinnans
 oförfundlighet i honom. Men hur
 kan det finnas vilfard hos
 andar som kretsa med planeterna?
 Här står mitt förstånd stilla och
 jag vet varken ut eller in. Hon
 har och berättat allt. Det har blivit
 starkt teosofiskt i bärda genom Jonckers.

Vis mig vad angående att skriva, men om jag
 någånstund, då kan jag inte mer vända mig till dig

Lärder dig hämed detta
 brev till Anna Leach, gör
 med det hur du vill och
 anser lämpligast. Kan icke
 annorlunda, det är alltså
 ynkligt med dem. Om
 jag inte försöker något, handla
 jag mot Kristus, de stackars
 krusadflyktiga tunga
 på mitt samvete. Kom hit,
 det är ljusligt nu. En så
 underbar, strålande dag, men

Si din adress den som
 har du glömt
 mig helt?

